Lieta Nr.17050000193524

Lietvedības Nr.1A/25/1914

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Gulbenē 2025.gada 28.augustā

Vidzemes rajona tiesas tiesnese S.Gmireka izskatīja rakstveida procesā /Persona A/ sūdzību parCēsu novada pašvaldības /Struktūrvienība A/ /Persona B/ 2025.gada 6.jūnija lēmumu Nr.17050000193524-7.

Aprakstošā daļa

[1] 2024.gada 22.novembrī Cēsu novada pašvaldības policijā saņemts iesniegums no /Persona G/ par to, ka 2024.gada 22.novembrī plkst.8.00 izbraucot no savas dzīves vietas /Adrese A/ /Persona G/ konstatēja, ka servitūta ceļš, kurš iet caur /Persona A/ piederošajiem īpašumiem /Adrese L/ un /Adrese B/ ir aizšķērsots ar koka sētu, koka kasti un citiem priekšmetiem, tādā veidā liedzot /Persona G/ un pārējiem /Adrese A/ īpašuma iedzīvotājiem brīvi (vispār neiespējami) pārvietoties pa servitūta ceļu. Norādīts, ka ceļu aizšķērsoja /Persona A/.

Cēsu novada pašvaldības policijas inspektora /Persona M/ 2024.gada 22.novembra ziņojumā norādīts, ka 2024.gada 22.novembrī plkst.9.50 ierodoties norādītajā adresē konstatēts, ka /Adrese L/ teritorijā ir novietota, uz ceļa braucamās daļas, koka sēta no abām pusēm, mazs dzelzs šķūnītis un citas lietas.

Ar Cēsu novada pašvaldības policijas saistošo noteikumu un sabiedriskās kārtības inspektora /Persona M/ 2024.gada 12.decembra lēmumu Nr.17050000193524-1 uzsākts administratīvā pārkāpuma process un /Persona A/ atzīta par pie atbildības saucamo personu.

Ar Cēsu novada pašvaldības policijas saistošo noteikumu un sabiedriskās kārtības inspektora /Persona M/ 2024.gada 12.decembra lēmumu Nr.17050000193524-1 /Persona G/ atzīts par cietušo.

Ar Cēsu novada pašvaldības policijas saistošo noteikumu un sabiedriskās kārtības inspektora /Persona M/ 2025.gada 14.janvāra lēmumu Nr.17050000193524-4 nolemts pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 2025.gada 14.aprīlim.

[2] Ar Cēsu novada pašvaldības /Struktūrvienība A/ (turpmāk-Komisija) priekšsēdētājas /Persona B/ 2025.gada 6.jūnija lēmumu Nr.17050000193524-7 /Persona A/ sodīta par pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 82.panta otrajā daļā, piemērojot administratīvo sodu – naudas sodu 20 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 100,00 EUR.

Iestādes lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

Iestāde lēmumā norāda, ka Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas datu izplatīšanas sistēmas tīmekļa vietnē Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs D/ /Persona A/ no 2010.gada 27.decembra reģistrēta kā nekustamā īpašuma /Adrese M/, kadastra numurs /Numurs M/, īpašniece, kur III. daļas 1. iedaļas 2.1. punktā ierakstīts: "Nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamam īpašumam /Adrese A/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./Numurs A/" un 2.2. punktā ierakstīts punkta 2.1. pamatojums: "2013.gada 3.oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedums, lieta Nr.C11129810 CA0173-13/07". Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas datu izplatīšanas sistēmas tīmekļa vietnē Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs A/ no 2002.gada 26.augusta /Persona E/ reģistrēta kā nekustamā īpašuma /Adrese A/, kadastra numurs /Numurs P/, īpašniece.

Iestāde secina, ka izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā Komisija, ieskatoties Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatu nodalījumos Nr./Numurs I/ un Nr./Numurs D/, konstatējusi, ka no servitūta izrietošā lietu tiesība ir nodibināta un spēkā abām pusēm, jo servitūts ierakstīts zemesgrāmatās. Ar Vidzemes apgabaltiesas 2022.gada 1.decembra spriedumu civillietā Nr.C71145422, kas stājies spēkā 2023.gada 3.janvārī, Vidzemes apgabaltiesa prasību apmierinājusi un uzlikusi /Persona A/ par pienākumu viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās, atjaunot servitūta ceļu, novēršot šķēršļus, novācot uz servitūta ceļa uzstādītos pārvietojamos dekoratīvos sētas modulīšus, metāla žogu, zālāju un kokus, izlīdzinot noteiktajās ceļa servitūta robežās zemes nogāzi. Tiesa nešaubīgi konstatējusi, ka izskatot strīdu par servitūta noteikšanu, servitūta ceļš dabā pastāvēja, ko konstatēja Cēsu rajona tiesa, izbraukuma tiesas sēdē, ko konstatējusi arī Vidzemes apgabaltiesa ar spēkā stājušos spriedumu lietā Nr.C11129810, un 2021.gada 21.septembrī norādījusi Vidzemes apgabaltiesa lēmumā, izskatot lietu Nr.C11129810. Tiesa secinājusi, ka tieši kalpojošo īpašumu īpašniece /Persona A/, nepildīja spēkā esošo spriedumu, ignorējot to, veicot mērķtiecīgas un prettiesiskas darbības, lai liktu šķēršļus servitūta izlietošanai, atņemot nekustamam īpašumam /Adrese A/ tiesīgu servitūta valdījumu.

Iestāde konstatēja, ka IeM Informācijas centra datu bāzē reģistrēta informācija, ka /Persona A/ piemēroti administratīvie sodi 12 (divpadsmit) administratīvo pārkāpumu lietās 07.02.2013., 20.12.2013., 08.06.2016., 10.06.2016., 10.06.2016., 22.06.2016. par Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 140.panta otrajā daļā noteikto pārkāpumu – par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, kā arī ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu bojāšanu vai iznīcināšanu (sodi 50.00 LVL, 100.00 LVL un 70.00 EUR desmit administratīvo pārkāpumu lietās izciesti). APAS datu bāzē reģistrēta informācija, ka /Persona A/ 13.08.2024. piemērots administratīvais sods – 50.00 EUR (sods izciests), par Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 7.panta pirmā daļā noteikto pārkāpumu – par ugunsdzēsības un glābšanas, policijas, robežsardzes vai Nacionālo bruņoto spēku Jūras spēku Krasta apsardzes dienesta nepamatotu izsaukšanu; 12.2020. piemērots administratīvais sods – brīdinājums, par Atkritumu apsaimniekošanas likuma 43.panta pirmā daļā noteikto pārkāpumu.

Iestāde norāda, ka konkrētajā lietā administratīvo pārkāpumu veido /Persona A/ apzināta, attiecināma, aktīva rīcība, aizšķērsojot kalpojošo ceļa servitūtu ar dažādiem šķēršļiem, kā koka sētu, dzelzs garāžu, dēļu sienu, plastmasas kubu u.c., neievērojot servitūta izlietotāja tiesības tādā apmērā, kāds nepieciešams sekmīgai servitūta izlietošanai. /Persona A/ vajadzēja apzināties savas darbības (bezdarbības) sekas, proti, vajadzēja zināt, ka nav pieļaujams izvietot dažādus šķēršļus uz servitūta ceļa, jo Komisija sēdes laikā pārliecinājās, ka /Persona A/, dzīvojot vienā mājsaimniecībā ar /Persona L/, bija zināmi tiesu nolēmumi, kas paredz servitūta ceļa atbrīvošanu no šķēršļiem, netraucējot tā brīvu lietošanu. /Persona A/ darbība atzīstama par prettiesisku, jo ilglaicīgi tiek likti šķēršļi ceļa servitūta brīvai lietošanai, kategoriski atsakoties šķēršļus noņemt un nodrošināt ceļa servitūta brīvu lietošanu, par ko atbildība noteikta Ceļu satiksmes likuma 82.panta otrajā daļā.

Iestāde lēmumā norāda, ka no administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem nav konstatējusi Administratīvās atbildības likuma 20.pantā norādītos atbildību mīkstinošos apstākļus un Administratīvās atbildības likuma 21.pantā noteiktos atbildību pastiprinošos apstākļus.

Iestāde, ievērojot augstāk minētos faktus, kā arī to, ka /Persona A/ sniegusi paskaidrojumu, bet savu vainu neatzīst, norādot, ka servitūta ceļa nav un šķēršļi netiks noņemti, tādējādi, ilglaicīgi nepārtraucot realizēt administratīvo pārkāpumu, konstatēja, ka ir pamats piemērot administratīvo sodu - 20 naudas sodu vienības, kas atbilst 100,00 EUR. Iestāde uzskata, ka piemērotais administratīvais sods ir adekvāts un samērīgs izdarītajam pārkāpumam un lietā konstatētajiem apstākļiem.

[3] Par Iestādes lēmumu /Persona A/ (turpmāk-Sūdzības iesniedzēja) iesniedza sūdzību, norādot, ka pieņemtajam Lēmumam nepiekrīt, uzskata, ka Lēmums ir prettiesisks, pieņemts neatbilstoši Administratīvās atbildības likuma un citu normatīvo aktu prasībām un apstrīd to pilnā apmērā.

/Persona A/ sūdzībā norāda, ka saskaņā ar 2013.gada 3.oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu lietā Nr.C11129810, /Persona A/ nekustamam īpašumam /Adrese L/ ar kadastra apzīmējumu /Adrese L/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs I/ ir nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā ar kopējo plātību 410 m^2par labu nekustamam īpašumam /Adrese A/, kadastra numurs /Numurs A/, Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./Numurs A/ un ēku īpašumam /Adrese A/, kadastra Nr./Numurs B/, Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./Numurs O/. Tas nav izbūvēts un dabā esošs ceļš. Līdz 1987.gadam gar /Adrese L/ mājām gāja valsts nozīmes autoceļš /Ceļa posms C/. Palielinoties transporta plūsmai, 1987.gadā ceļa posms, kas gāja gar "/Adrese L/" mājām, tika izņemts ārā no valsts nozīmes autoceļu saraksta un pievienots autoceļam P30. Ceļa posms, kas gāja gar "/Adrese L/" mājām, VAS "Latvijas valsts ceļiem" sadarbojoties ar tā laika "/Adrese L/" māju īpašnieku - /Nosaukums E/, reģistrācijas Nr./Nosaukums D/, juridiskā adrese /Adrese N/, tika sadalīts 2(divos) atsevišķos ceļos. Viens ceļa posms, kurš sākās no autoceļa P30 /Ceļa posms D/ uz "/Adrese L/" mājām, tika pārbūvēts un pacelts par 2 metriem augstāk. Minētais ceļa posms un pagalms tika noklāti ar asfaltbetona segumu. Otrs ceļa posms sākās no autoceļa /Ceļa posms A/ un kalpoja nokļūšanai uz mājām /Adrese A/ ar kadastra numuru /Numurs B/, un ceļam tika atstāts grants segums. 2016.gada 10.decembrī sertificēts mērnieks /Persona F/ veica topogrāfiskā uzmērīšana nekustamam īpašumam /Adrese L/, mērogā 1:500. Topogrāfiskā uzmērījumā ir redzams, ka augstuma starpība starp augstāko un zemāko punktu gandrīz ir 2 metri, faktiski tā ir nogāze. Tas nozīmē, ka dabā ceļš būtu ar stāvu kritumu, starpība starp iespējamo ceļu un grants seguma ceļu, kurš savienots ar autoceļu /Ceļa posms A/, ir ievērojama, aptuveni 2 metri, tas nav pat izvietots horizontālā plaknē. Topogrāfiskā uzmērīšana tiek veikta, mērniekam izbraucot dabā un ar speciāliem mērniecības instrumentiem konkrētā teritorijā uzmērot un fiksējot katru apvidus elementu. Pēc iegūtajiem datiem tiek izstrādāts topogrāfiskais plāns. Tajā pārskatāmā veidā redzamas ne tikai zemes īpašuma robežas, bet arī teritorijas reljefs, infrastruktūra, ūdenstilpnes un pat katrs krūms, kā arī meliorācijas kadastrs un pazemes inženiertīkli. 2016.gada decembrī veicot topogrāfisko uzmērīšanu netika konstatēts, ka zem zemes virskārtas atrodas ceļa pamata uzbērums, netika konstatēts ceļa profils un ceļam raksturīgie notekgrāvji, līdz ar to, jau 2016.gada topogrāfiskā uzmērīšanā netika atrastas norādes, kas apliecinātu "vēsturiskā ceļa" atrašanos dabā.

/Persona A/ norāda, ka Valmieras rajona tiesā izskatīšanā atrodas civillieta Nr.C71324124 par ceļa servitūta, kas apgrūtina /Persona A/ piederošo nekustamo īpašumu /Adrese L/, kas atrodas /Adrese L/, kadastra numurs /Adrese J/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs I/ un kas apgrūtina /Persona A/ piederošo nekustamo īpašumu /Adrese M/, kas atrodas /Adrese M/, kadastra numurs /Numurs M/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs D/, par labu /Persona E/ piedarošajam nekustamajam īpašumam /Adrese A/ Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs A/ un nekustamajam īpašumam /Adrese A/ pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Adrese H/ aizstāšanu ar ceļa servitūtu - ceļu, kas nāk no valsts reģionālā autoceļa /Ceļa posms A/ kuru viņi netraucēti lieto kopš 1987.gada. (38 gadus)

2024.gada 13.augustā /Nosaukums C/ valdes priekšsēdētājs un traktora vadītājs /Persona K/ nekustamajos īpašumos /Adrese L/, kas atrodas /Adrese L/, kadastra numurs /Adrese J/ un /Adrese M/, kas atrodas /Adrese M/, kadastra numurs /Numurs M/, veica ceļa būvdarbus, ceļa izbūvi saskaņā ar /Persona G/ veikto pasūtījumu. Darbu veikšanā daļēji piedalījās un tos atbalstīja /Persona G/ un /Persona J/, mērnieks /Persona F/. Konkrētie darbi tika veikti bez neviena dokumenta, neievērojot normatīvo aktu prasības būvdarbu veikšanai, tai skaitā rupji pārkāpjot darba drošības prasības. Ceļa būvdarbu veicēji apgalvoja, ka viņi izpilda 2022.gada 1.decembra tiesas spriedumu. Jāpiebilst, ka par šo patvaļīgo tiesas sprieduma izpildi netika sastādīts neviens dokuments, kā arī patvaļīgās tiesas sprieduma izpildes procesā nepiedalījās zvērināts tiesu izpildītājs. Ceļa izbūves laikā īpašumā tika nocirsti 6 bērzi, līdz 15 cm caurmērā pie sakņu kakla zāģējuma vietā, koku saknes izrautas, norakts grunts augšējais slānis un austrumu daļā daļēji uzbērts grants slānis.

2024.gada 4.septembrī Cēsu novada būvvaldes būvinspektors /Persona I/ atzinumā par būves pārbaudi Nr.27, konstatēja, ka noteiktajās ceļa servitūta robežās ir izlīdzināta zemes nogāze, koku ciršana, zemes virskārtas noņemšana, košumkrūmu, vīteņaugu un puķu dobju iznīcināšana.

/Persona A/ sūdzībā norāda, ka konkrētais servitūta ceļš dabā nekad nav ticis izbūvēts un nekad nav eksistējis. Cēsu novada būvvalde ir kompetentā iestāde šī jautājuma sakarā un tās rīcībā ir informācija, ka ceļa nav, un, ja tās rīcībā nav informācijas par ceļu, tātad ceļa nav, nevar likumīgi pastāvēt ceļš, par kuru attiecīgās pašvaldības būvvaldei nav informācijas. Saskaņā ar 2024.gada 28.oktobrī Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes (turpmāk arī Pārvalde), Vidzemes reģionālās nodaļas atzinumu Nr.NKMP/2024/14.4-03/5739 "Par Vecpiebalgas pilskalna (Griškas kalna) aizsargjoslas daļas pārveidojumu pārbaudi, kurā ir norādīts, ka "Ceļa izbūves darbi veikti bez Pārvaldē saskaņotas objekta dokumentācijas un spēkā esošas darbu atļaujas, ko nosaka likuma "Par kultūras pieminekļu aizsardzību" 23.panta pirmā daļa un likuma "Aizsargjoslu likums" 38.panta 1.punkts. Objekta izbūves darbi ir pārtraukti, piekļuve nekustamajam īpašumam /Adrese L/ un /Adrese M/ turpmākiem rakšanas darbiem ir norobežota (ap 12 metrus no robežas ar /Adrese A/) un objekts nav pabeigts. Ievērojot iepriekš minēto, darbu atsākšana nav pieļaujama bez objekta dokumentācijas saskaņošanas un Pārvaldes izsniegtas darbu atļaujas", norādot, ka "Izvērtējot apsekošanā gūtos rezultātus secināms, ka valsts nozīmes arheoloģiskais piemineklis "Vecpiebalgas pilskalns (Griškas kalns)" (valsts aizsardzības Nr.623) pārveidojumu rezultātā nav bojāts, savukārt blakus īpašuma /Adrese A/ īpašniece ir rakstveidā (03.09.2024., Nr.NKMP/2024/14.4-03/4642) informēta, ka darbu atsākšanas gadījumā bez Pārvaldē saskaņotas objekta dokumentācijas un darbu atļaujas, tiks uzsākts administratīvā pārkāpuma process. Vienlaikus konstatēts, ka ceļa servitūts, zonā, kur veikti reljefa pārveidojumi nav reģistrēts Valsts zemes dienesta informācijas sistēmā".

/Persona A/ norāda, ka /Persona G/ ir iespēja piekļūt viņa mātei /Persona E/ piederošam īpašumam /Adrese A/ no valsts reģionālā autoceļa /Ceļa posms A/ kas ir izbūvēts un dabā esošs ceļš, līdz ar to nav saprotamas viņa ciešanas, ka viņš nedrīkst pārvietoties par kaimiņu nekustamo īpašumu /Adrese L/. Pirms iebraukšanas īpašumos /Adrese L/, /Adrese M/ ir izvietota ceļa zīme 301 "Iebraukt aizliegts" ar papildinformācijas plāksnīti 842 "Tikai ar atļaujām Nr.1-5". Ceļa zīme ir izvietota, pamatojoties uz 24.09.2009. Vecpiebalgas novada pašvaldības izsniegto atļauju Nr.231. Ceļa zīmes ir pieskaitāmas administratīvajiem aktiem, tiklīdz tās iedarbojas uz konkrētu satiksmes dalībnieku. /Persona G/ nav tiesību pārkāpt ceļu satiksmes noteikumus un braukt /Adrese L/ pagalmā zem zīmes.

2025.gada 9.janvārī bija spēkā zvērināta tiesu izpildītāja /Persona H/ 22.08.2024. izdots akts Nr.09165/090/2024-NOS, ar, kuru tika noteikts, ka ir atliekamas izpildu darbības izpildu lietā Nr.00220/090/2023 ar norādīto parādnieci /Persona A/, un piedzinēju /Persona E/, līdz galīgā nolēmuma spēkā stāšanās brīdim lietā Nr.C71324124. Minētais akts tika atcelts 2025.gada 29.janvārī ar zvērināta tiesu izpildītāja /Persona H/ 29.01.2025. Nr.01226/090/2025-NOS izdotu aktu izpildu lietā Nr.00220/090/2023. Līdz ar to /Persona G/ 2025.gada 14. janvārī nebija un nevarēja būt tiesiska pamata atrasties nekustamā īpašumā /Adrese L/.

[4] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.panta pirmo daļu un 198.pantu lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā, nosakot, ka nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2025.gada 28.augustā, vienlaikus lietas dalībniekiem dodot termiņu iesniegt paskaidrojumus, liecības, pierādījumus, izteikt lūgumus un pieteikt noraidījumu tiesnesei.

[5] /Persona A/ iesniegusi rakstveida paskaidrojumu, kurā norāda, ka pamatojoties uz Cēsu novada pašvaldības Cēsu novada būvvaldes (turpmāk-Būvvalde) atbildi Nr.2-7/2025/158 "Par dabā esošo situāciju nekustamajā īpašumā" (25.06.2025.), Būvvalde konstatēja, ka iepazīstoties ar situāciju dabā /Persona A/ nekustamos īpašumos /Adrese L/ un /Adrese M/ - teritorijā, kura atbilst iesniegumam pievienoto 2005.gada 8.decembra zemes robežu plāniem, vizuāli apsekojot, ceļš kā būve būvniecības izpratnē nav konstatēta. 2014.gadā, kad notika autoceļa P30 Cēsis - Madona rekonstrukcija, /Persona A/ vērsās ar iesniegumu Vecpiebalgas novada pašvaldībā, lai ierosinātu "/Adrese A/" mājas īpašniekiem iekļauties P30 autoceļa rekonstrukcijas projektā, nodrošinot papildus piekļuvi no P30 autoceļa uz /Adrese A/ mājām, bet nesaņēma /Persona E/ piekrišanu. Tā kā /Persona E/ bija /Adrese A/ zemes vienības īpašniece, tad Vecpiebalgas novada pašvaldība nevarēja bez viņa piekrišanas pieņemt lēmumu, kas skar viņas īpašuma tiesības, ja viņa to nevēlas. Tas arī ir saprotams, jo pie /Adrese A/ mājām ir iespējams nokļūt no valsts reģionālā autoceļa /Ceļa posms A/, kas ir izbūvēts un dabā esošs ceļš jau kopš 1987.gada.

Iestāde, cietušais paskaidrojumus nav iesnieguši, nav pieteikuši noraidījumu tiesnesim, nav saņemti citi lūgumi.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /Persona A/ sūdzība ir noraidāma, un Iestādes Lēmums atstājams negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

Administratīvās atbildības likuma 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178.panta pirmajai daļai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, var pieņemt vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāt lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraidīt;

2) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pilnībā vai atceltajā daļā;

3) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā, konstatēt personas atbildību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt sodu;

4) grozīt soda mēru ietvaros, kuri paredzēti tiesību normā, kas nosaka atbildību par konstatēto administratīvo pārkāpumu.

Administratīvās atbildības likuma 90.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 92.panta noteikumiem pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvā pārkāpuma procesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma procesā pierādāmo apstākļu esību vai neesību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību un izmantošanas iespējamību vai neiespējamību.

Savukārt Administratīvās atbildības likuma 94.pants noteic, ka amatpersona, augstāka amatpersona un tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka 2024.gada 22.novembrī plkst. 8.55 Cēsu novada pašvaldības policijā tika saņemts izsaukums par servitūta ceļa aizsprostošanu adresē /Adrese L/. Izsaukums reģistrēts Elektroniskajā notikuma žurnālā ar Nr.2190. Policijas darbinieki notikuma vietā plkst.9.50 konstatēja, ka ceļš uz īpašumu /Adrese A/ bija aizšķērsots ar koka sētu (50-70 cm), malkas sienu, dēļu sienu un pārvietojamu dzelzs garāžu. Ceļš bija aizšķērsots arī no otras puses. Notikuma vietā sastādīts apskates protokols un veikta foto fiksācija, neviena persona norādītajā adresē netika sastapta. 2024.gada 25.novembrī policijā saņemts iesniegums (reģistrēts ar Nr.1-5.1/2024/583), kurā iesniedzējs informējis, ka 2024.gada 22.novembrī plkst. 8.00 konstatējis ceļa aizsprostošanu, norādot, ka to izdarījusi /Persona A/.

[8] Administratīvās atbildības likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība. Minētā likuma normas neparedz vainas un tās formas konstatēšanu, vainas jēdziens tiek aizstāts ar vainojamības jēdzienu. Administratīvo pārkāpumu tiesībās vainas formām ir tīri teorētisks

raksturs, jo administratīvo pārkāpumu tiesībās nav materiālu sastāvu. Administratīvie pārkāpumi ir pabeigti ar prettiesiskās rīcības pabeigšanu, un kaitīgo seku iestāšanās nav nepieciešamā tiesiskā sastāva pazīme. Tiesību normā, kas paredz administratīvo atbildību, nav paredzēta tāda tiesiskā sastāva pazīme kā tiešs nodoms vai neuzmanība, tāpat arī piemērojamais sods nav atkarīgs no vainas formas.

Saskaņā ar juridiskajā literatūrā sniegto skaidrojumu *(skat. Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi. Autoru kolektīvs /Persona D/ un /Persona C/ zinātniskajā redakcijā. – Rīga: /Nosaukums B/, 2020, 103.-105.lpp.)* vainojamība ir juridisks jēdziens, kas apzīmē saikni starp darbību vai bezdarbību un tās izdarītāju. Vainojamība ietver divus elementus: 1) objektīvo elementu – faktu, ka konkrētā darbība vai bezdarbība ir attiecināma uz konkrēto personu; 2) subjektīvo elementu – faktu, ka pārkāpuma izdarīšanas laikā persona spējusi apzināties savas darbības nozīmi, kā arī faktu, ka nav juridiski nozīmīgu apstākļu, kuru esība būtu pamats atbrīvot personu no atbildības (piemēram, nepārvarama vara, nepieskaitāmība, attaisnojama kļūda faktisko apstākļu novērtēšanā).

Lai pierādītu personas vainojamību administratīvajā pārkāpumā, ir jāpierāda, ka persona ir pārkāpumu izdarījusi (fiziska persona) vai pārkāpumu uz personu var attiecināt (juridiska persona). Vainojamība ir situācija, kurā administratīvo pārkāpumu izdarījusī persona nevar atsaukties uz juridiski nozīmīgiem apstākļiem, kuru esība būtu pamats atbrīvot personu no atbildības. Tātad, ja vien darbība vai bezdarbība ir attiecināma uz konkrēto personu (vainojamības objektīvais elements), ir prezumējams, ka persona par attiecīgo darbību ir vainojama.

[9] Lietā nepastāv strīds par to, ka zemes gabals, kas iet cauri /Persona A/ piederošajiem nekustamajiem īpašumiem /Adrese L/ un /Adrese M/ 2024.gada 22.novembrī bija aizsprostots. Lietā pastāv strīds par to vai šis zemes gabals ir ceļš un vai šis ir servitūta ceļš, kas nodibināts par labu nekustamajam īpašumam /Adrese A/. /Persona A/ sūdzībā norāda, ka ceļš šajā vietā nekad nav bijis.

Tiesa atzīst, ka lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi, to apjoms un saturs atbilst normatīvo aktu prasībām un Iestādes konstatētie faktiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, piemērotais sods atzīstams par atbilstošu un samērīgu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

No lietā iesniegtās Vidzemes rajona tiesas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatu nodalījuma Nr./Numurs I/ III. daļas 1.iedaļas ieraksta Nr.2.1 redzams, ka /Persona A/ piederošajam nekustamajam īpašumam /Adrese L/, nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamajam īpašumam /Adrese A/ pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./Numurs A/. Arī no Vidzemes rajona tiesas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatu nodalījuma Nr./Numurs D/ III. daļas 1.iedaļas ieraksta Nr.2.1 redzams, ka /Persona A/ piederošajam nekustamajam īpašumam /Adrese M/, nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamajam īpašumam /Adrese A/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./Numurs A/. Abi ieraksti zemesgrāmatu nodalījumā veikti pamatojoties uz 2013.gada 3.oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu lietā Nr.C11129810. No minētā izriet, ka servitūta izrietošā lietu tiesība ir nodibināta, servitūts ir ierakstīts zemesgrāmatā un tas ir spēkā un saistošs abām pusēm.

[10] Civillikuma 1130.pants nosaka, ka servitūts ir tāda tiesība uz svešu lietu, ar kuru īpašuma tiesība uz to ir lietošanas ziņā aprobežota kādai noteiktai personai vai noteiktam zemes gabalam par labu.

Saskaņā ar Civillikuma 1156.pants nosaka, ka ar ceļa servitūtu var piešķirt tiesību: 1) uz kājceļu, 2) uz lopu ceļu, un 3) uz braucamo ceļu.

Civillikuma 1140.pants nosaka, ka kalpojošās lietas īpašnieks savukārt nedrīkst servitūta izlietotājam likt ceļā nekādus šķēršļus: viņam jāļauj tam darīt visu, bez kā servitūta tiesību nebūtu iespējams sekmīgi izlietot, kaut arī tas nebūtu īstais servitūta priekšmets.

[11] Ar Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2022.gada 1.decembra spriedumu lietā Nr.CA-0217-22/12 nospriests atjaunot ceļa servitūtu, kas nodibināti ar 2013.gada 3.oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu lietā Nr.C11129810, tiesības valdījumu par labu nekustamajam īpašumam /Adrese A/, kadastra numurs /Numurs A/. Uzlikts par pienākumu nekustamā īpašuma /Adrese L/, kadastra numurs /Numurs L/, īpašniecei /Persona A/ viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās atjaunot servitūta ceļu, novēršot šķēršļus, novācot uz servitūta ceļa uzstādītos pārvietojamos dekoratīvos sētas modulīšus, metāla žogu, zālāju un kokus, izlīdzinot noteiktajās ceļa servitūta robežās zemes nogāzi. Uzlikts par pienākumu nekustamā

īpašuma /Adrese M/, kadastra numurs /Numurs M/, īpašniecei /Persona A/ viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās brīža atjaunot servitūta ceļu, novēršot šķēršļus, novācot uz servitūta ceļa uzstādīto metāla žogu, zālāju un kokus, izlīdzinot noteiktajās ceļa servitūta robežās zemes nogāzi. Spriedums stājies spēkā 2023.gada 3.janvārī.

[12] Tiesa konstatē, ka no Tiesu informatīvajā sistēma pieejamās informācijas redzams, ka 2024.gada 7.augustā /Persona A/ iesniegusi Vidzemes rajona tiesā prasību pret /Persona E/ par ceļa servitūta aizstāšanu ar citu ceļa servitūtu. /Persona A/ prasībā lūdz aizstāt ceļa servitūtu, kas apgrūtina viņai piederošo nekustamo īpašumu /Adrese L/, kas atrodas /Adrese L/, kadastra numurs /Numurs L/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs I/ un kas apgrūtina viņai piederošo nekustamo īpašumu /Adrese M/, kas atrodas /Adrese M/, kadastra numurs /Numurs M/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs D/, par labu /Persona E/ piedarošajam nekustamajam īpašumam /Adrese A/ pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs A/ un nekustamajam īpašumam /Adrese A/ Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs A/ ar ceļa servitūtu - ceļu, kas nāk no valsts reģionālā autoceļa /Ceļa poms A/, kā tas norādīts sertificēta mērnieka /Persona F/ 2024.gada 1.augusta dokumentā "Apvidū esoša ceļu izvietojums un tā aizņemtā platība"; lūdz dzēst ierakstus zemesgrāmatā, ar kuru nostiprināts ceļa servitūts, kas apgrūtina viņai piederošo nekustamo īpašumu /Adrese L/, kas atrodas /Adrese L/, kadastra numurs /Numurs L/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs I/, par labu /Persona E/ piedarošajam nekustamajam īpašumam /Adrese A/ pagasta zemes grāmatas nodalījumā Nr./Numurs A/ un nekustamajam īpašumam /Adrese A/ pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Adrese H/; lūdz dzēst ierakstus zemesgrāmatā, ar kuru nostiprināts ceļa servitūts, kas apgrūtina viņai piederošo nekustamo īpašumu /Adrese M/, kas atrodas /Adrese M/, kadastra numurs /Numurs M/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs D/, par labu /Persona E/ piedarošajam nekustamajam īpašumam /Adrese A/ pagasta zemes grāmatas nodalījumā Nr./Numurs A/ un nekustamajam īpašumam /Adrese A/.

Minētā civillieta Nr.C71324124 uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdi ir izskatīšanas stadijā, gala nolēmums lietā nav pieņemts, līdz ar to /Persona A/ ir saistošs un izpildāms ar 2013.gada 3.oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu lietā Nr.C11129810 un Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2022.gada 1.decembra spriedumu lietā Nr.CA-0217-22/12 nospriestais.

[13] Novērtējot sūdzībā norādīto un administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā gūtos pierādījumus, tiesa Sūdzības iesniedzējas iebildumus atzīst par nepamatotiem.

Tiesa atzīst, ka /Persona A/ ar Cēsu novada pašvaldības /Struktūrvienība A/ 2025.gada 6.jūnija lēmumu Nr.17050000193524-7 sodīta pamatoti.

[14] Sūdzības iesniedzējas vainu administratīvajā pārkāpumā pierāda šādi administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi – 2024.gada 22.novembra iesniegums administratīvā pārkāpuma lietā; fotogrāfijas; 2024.gada 22.novembra ziņojums; zemesgrāmatas nodalījuma izdrukas; 2024.gada 22.novembra apskates protokols; ziņojumi; 2025.gada 6.janvāra apskates protokols; 2025.gada 7.janvāra apskates protokols; liecības; servitūta ceļa noteikšanas akti; 2025.gada 29.janvāra lēmums par izpildu lietvedības pabeigšanu ar izpildi; 2024.gada 22.augusta lēmums par izpildu darbības atlikšanu; 2024.gada 28.oktobra paziņojums par Vecpiebalgas pilskalna (Griškas kalna) aizsargjoslas daļas pārveidojumu pārbaudi; Vidzemes rajona tiesas 2024.gada 19.novembra lēmumu lietā Nr.C71324124; 2024.gada 4.septembra atzinums par būves pārbaudi Nr.27; Administratīvās apgabaltiesas 2025.gada 4.maija lēmums lietā Nr.A420099125.

[15] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 5.panta pirmajā daļā minētajam administratīvā pārkāpuma jēdzienam administratīvā pārkāpuma sastāvā nav paredzēta tāda subjektīvā pazīme kā tiešs nodoms vai neuzmanība, un piemērojamais sods nav atkarīgs no vainas formas. Līdz ar to, veidojot administratīvā pārkāpuma sastāvu, nenorāda vainas formu, proti, vai attiecīgais administratīvais pārkāpums izdarīts ar tiešu nodomu vai aiz neuzmanības *(Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi. Autoru kolektīvs /Persona D/ un /Persona C/ zinātniskajā redakcijā. – Rīga, /Nosaukums B/, 2020. 59.lpp.).*

[16] Lai pierādītu personas vainojamību administratīvajā pārkāpumā, ir jāpierāda, ka persona ir pārkāpumu izdarījusi (fiziska persona) vai pārkāpumu uz personu var attiecināt (juridiska persona)." *(Administratīvo*

pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi. Autoru kolektīvs /Persona D/ un /Persona C/ zinātniskajā redakcijā. – Rīga, /Nosaukums B/, 2020. 103.- 105.lpp.).

Tiesa atzīst par pamatotu Iestādes Lēmumā norādīto. Tiesai nerodas šaubas par administratīvā pārkāpuma fakta attiecināmību uz Sūdzības iesniedzējas rīcību. Lietā ir pierādīts, ka Sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma lietā norādītajā laikā un vietā ir pārkāpusi Ceļu satiksmes likuma 82.panta otro daļu un pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

[17] Pārējiem sūdzībā norādītajiem apstākļiem nav izšķirošas nozīmes, un tie netiek vērtēti, tā kā nevar ietekmēt tiesas nolēmumu. Atbilstoši administratīvo tiesu judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot /Nosaukums A/ praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu*(Senāta Administratīvo lietu departamenta 12.09.2006. spriedums lietā SKA- 280/2006; Latvijas Republikas Satversmes tiesas 15.03.2018. spriedums lietā Nr.2017-16-01).*

[18] Ceļu satiksmes likuma 82.panta otrā daļa noteic, ka par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, par ceļu zemes nodalījuma joslas piegružošanu, piesārņošanu vai uzaršanu, materiālu vai priekšmetu novietošanu ceļu zemes nodalījuma joslā bez ceļa īpašnieka (pārvaldītāja) atļaujas, kā arī par citu darbu veikšanu, kas pasliktina satiksmes drošību, piemēro naudas sodu fiziskajai personai no četrpadsmit līdz septiņdesmit naudas soda vienībām, savukārt Administratīvās atbildības likuma 16.panta trešā daļa noteic, ka minimālais naudas sods fiziskajām un juridiskajām personām ir divas naudas soda vienības.

[19] /Persona A/ piemērots šīs tiesību normas sankcijā noteiktais sods – divdesmit naudas soda vienības, kas pēc būtības tuvs minimālajam apmēram, tādējādi, ievērojot, ka maksimālais minētās sankcijas apmērs ir septiņdesmit naudas soda vienības, tiesa atzīst piemēroto sodu par pamatotu un samērīgu ar izdarīto pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzējas iebildumus tiesa atrod par nepamatotiem. Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem lietas faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Lēmumā analizēti pierādījumi, kurā fiksēti pārkāpuma faktiskie apstākļi.

Tiesai iesniegtajā sūdzībā Sūdzības iesniedzēja nav norādījusi uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un nebūtu izvērtēti iestādes lēmumā.

[20] Tiesai, pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus kopumā un to savstarpējā saistībā, kā arī izvērtējot sūdzībā iekļautos motīvus, nav radušās šaubas par to, ka Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 82.panta otrajā daļā un sodīta pamatoti.

Iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas 1.punktu, Lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Cēsu novada pašvaldības /Struktūrvienība A/ /Persona B/ 2025.gada 6.jūnija lēmumu Nr.17050000193524-7 un /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese S.Gmireka

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu